

АТИЛА Ти идеш да защитаваш един изжарен, загнил свят, хубав навън
но отвътре прясък, гнил...

ЛБВ. Не

вс

Той е мърта

Аза не ида от името на този свят. Той е обречен. Той си отива. И
нищо не може да го спаси, както нищо не може да спре тленкето на един труп.
Аз ида в името на вечната Истина която наричаме Бог - а тя е любовта.

АТИЛА. И ние върваме в ВЕНГРИ - Бога на Истината. Ние също некавждаме кама-
мата, поглостта, притворството, неверността. Римейският император не ми ли
праши убийци пох ида на посланици за мир и любов? Рим ите не престават ли
да изпълняват поговорите си още докато не е изсъхнало мостилото на подника
ми?

ЛБВ. Вие вървате в Теодри. Той е справедлив, но жесток Бог. Вие показвате
камената като убивате изменника азедко с целия му род.

АТИЛА не е ли по-добре да отсекем обитата ръка, отколкото да остави
целото тяло да загине?

Двадесет вой разбра зако гвста червенина обля възникoble
дото лице на великия посланик. Разправихо се че някога той посякъл дясната
си ръка, за да не я целуваат знаците римски царски които идели при него
водени от нечестиво любовничество и желание за живот. И зами веднага разговора

- Добре. Аз да те по глумя. Да си отидя. И ти да знаеш че койкой велик
вожд до сега не е оставявал пред прага на победата за да послуша думите
на един чуждестранен духовник.

ЛБВ. Това не бъде най-голямата ти слава Атила, синие мой. Натова ще бъдеш
най-велик от всички.

Ко? Може да смята че се казва на Бога ако не почита Истината? Не стон
и още надписа на Дарий азедко арза Вачката стена? " А нашата вяра, наши
ят закон ми учи, че злото трябва да се изпълни, за да не срази доброто. Дъке-
ца не бъде училок за да живее праведника. Който си закрива очите пред зло
то той му остава съучастник и в единяко изпован! Това е нашият закон, жесток
но справедлив. Защо не обичат моите жървни клясе и ми се подчиняват, за-
щото ми върват. *Свещеното мълч. се със всички тези клясана - Бог казва.*

- А жароците ги обичат ли те?

Да. Обичат ме. Не се бунтуват, плашат даняците си, хвърлят се смело в битки
те и побеждават. Защото и те ми върват. И знаат накъде ги вода?

Накъде синие мой? - попита тихо паната.

- Един народ, един господар един закон пох небето - за всички. Тогава чак
не има мир и доволство за всички.

- Това беше целта и на Рим. Той го постигна. Едно царство един господар,
еден закон.

Атила се засия. Късо, гърлено една чуто.

- Закони - само за знатните. Само за римските граждани. Доволство - само
за богатите за имотните, за алчните за злато и труфила и мраморни домове. Ние
се задоволяваме с малко.